

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 17. julija 2014*

„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Direktiva 2003/109/ES — Členi 2, 4(1), 7(1) in 13 — ‚Dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas‘ — Pogoji za izdajo — Zakonito in neprekinjeno petletno prebivanje v državi članici gostiteljici pred vložitvijo vloge za izdajo dovoljenja — Oseba, ki je v družinskem razmerju z rezidentom za daljši čas — Ugodnejši nacionalni predpisi — Učinki“

V zadevi C-469/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunale di Verona (Italija) z odločbo z dne 27. avgusta 2013, ki je prispela na Sodišče 30. avgusta 2013, v postopku

Shamim Tahir

proti

Ministero dell'Interno,

Questura di Verona,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (poročevalec), sodnika, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Palatiellom, avvocato dello Stato,
- za nemško vlado T. Henze in B. Beutler, agenta,
- za francosko vlado F.-X. Bréchet in D. Colas, agenta,
- za nizozemsko vlado M. Noort in M. Bulterman, agentki,

* Jezik postopka: italijanščina.

— za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

— za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in A. Aresu, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 7(1) in 13 v povezavi s členoma 2(e) in 4(1) Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 (UL L 132, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva 2003/109).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med S. Tahir ter Ministero dell'Interno (minister za notranje zadeve) in Questura di Verona (Italija) (policijska uprava v Veroni), ker je zadnja zavrnila prošnjo S. Tahira za izdajo dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2003/109

- 3 V uvodnih izjavah 4 in 6 Direktive 2003/109 je navedeno:

„(4) Integracija državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v državah članicah, je ključni element pri pospeševanju gospodarske in družbene kohezije, [ki je] temeljni v Pogodbi naveden cilj [Unije].

[...]

(6) Glavni kriterij za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas bi morala biti dolžina prebivanja na ozemlju države članice. Prebivanje bi moralo biti zakonito in nepretrgano, da se dokaže, da je posameznik zaživel v deželi. Predvideti bi bilo treba stopnjo prožnosti, tako da je možno upoštevati okoliščine, v katerih bi posameznik morda moral začasno zapustiti ozemlje.“

- 4 V uvodni izjavi 17 te direktive je navedeno:

„Usklajenost pogojev za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas pospešuje vzajemno zaupanje med državami članicami. Nekatere države članice izdajajo stalna ali neomejena dovoljenja pod milejšimi pogoji, kot so predpisani s to direktivo. Pogodba ne izključuje možnosti za uporabo milejših nacionalnih predpisov. Vendar pa bi bilo za namene te direktive treba predpisati, da dovoljenja, izdana pod milejšimi pogoji, ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici.“

5 Člen 1(a) navedene direktive, naslovljen „Vsebina“, določa:

„Ta direktiva določa:

a) pogoje za dodeljevanje in odvzem statusa rezidenta za daljši čas, ki ga zagotavlja država članica državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo na njenem ozemlju, ter z njim povezanih pravic; [...]

[...]“

6 V tej direktivi, v skladu z opredelitvami iz člena 2(b), (e) in (g):

„(b) ‚rezident za daljši čas‘ pomeni katerega koli državljan tretje države, ki ima status rezidenta za daljši čas, kot je določeno v členih 4 do 7;

[...]

(e) ‚družinski člani‘ pomeni državljane tretje države, ki prebivajo v državi članici v skladu z Direktivo Sveta 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 224)] [...];

[...]

(g) ‚dovoljenje [EU] za prebivanje rezidenta za daljši čas‘ pomeni dovoljenje za prebivanje, ki ga izda država članica ob pridobitvi statusa rezidenta za daljši čas.“

7 Člen 3 Direktive 2003/109 ureja njeno področje uporabe. V skladu z odstavkom 1 tega člena se navedena direktiva „uporablja za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na območju države članice“. V odstavkih 2 in 3 tega člena je pojasnjeno, da se Direktiva 2003/109 ne uporablja za nekatere kategorije državljanov tretjih držav in da se uporablja brez poseganja v ugodnejše določbe v nekaterih mednarodnih sporazumih.

8 Poglavje II te direktive, ki vsebuje člene od 4 do 13, se nanaša na podelitev statusa rezidenta za daljši čas v državi članici.

9 Člen 4 navedene direktive, naslovljen „Trajanje prebivanja“, v odstavku 1 določa:

„Države članice podelijo status rezidentov za daljši čas državljanom tretjih držav, ki so pred predložitvijo ustrezne vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivali na njihovem ozemlju.“

10 Člen 5 Direktive 2003/109, naslovljen „Pogoji za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas“, v odstavku 1 določa:

„Države članice od državljanov tretjih držav zahtevajo, da zagotovijo dokazila o tem, da imajo zase in za vzdrževane družinske člane:

(a) stalne in redne vire, ki zadostujejo za njihovo vzdrževanje in vzdrževanje njihovih družinskih članov, ne da bi uporabljali sistem socialne pomoči zadevne države članice. Države članice ovrednotijo te vire glede na njihovo naravo in rednost ter lahko upoštevajo raven minimalnih plač in pokojnin pred vlogo za status rezidenta za daljši čas;

(b) zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, ki so običajno vključena za njihove državljane v zadevnih državah članicah.“

11 Člen 7(1) te direktive določa:

„Za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas državljan tretje države vloži vlogo pri pristojnih organih države članice, v kateri prebiva. Vlogi je treba priložiti listinske dokaze, ki jih določi nacionalna zakonodaja, da izpolnjuje pogoje, določene v členih 4 in 5, ter po potrebi veljavno potno listino ali njeno overjeno kopijo.

[...]“

12 V odstavkih 2 in 4 člena 8 navedene direktive, naslovljenega „Dovoljenje [EU] za prebivanje rezidenta za daljši čas“, je določeno:

„2. Države članice rezidentom za daljši čas izdajo dovoljenje [EU] za prebivanje rezidenta za daljši čas [dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas]. Dovoljenje je veljavno vsaj pet let; ob poteku se avtomatsko podaljša, in sicer na podlagi vloge, če se ta zahteva.

[...]

4. Kadar država članica izda dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas državljanu tretje države, ki mu je priznala mednarodno zaščito, v tem dovoljenju EU za prebivanje rezidenta za daljši čas v rubriko ‚Opombe‘ vnese: ‚Mednarodna zaščita priznana v [država članica] dne [datum]‘.

13 Člen 13 Direktive 2003/109, naslovljen „Ugodnejši nacionalni predpisi“, določa:

„Države članice lahko izdajo stalna ali neomejena dovoljenja pod milejšimi pogoji, kot so predpisani s to direktivo. Takšna dovoljenja za prebivanje ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici, kot je predvideno v Poglavju III te direktive.“

14 V poglavju III te direktive, naslovljenem „Prebivanje v drugi državi članici“, člen 14(1) določa:

„Rezident za daljši čas pridobi pravico do prebivanja na ozemlju druge države članice, kot mu je izdala status rezidenta za daljši čas, za obdobje nad tri mesece, če so izpolnjeni pogoji, naštetih v tem poglavju.“

15 Člen 16 tega poglavja se nanaša na družinske člane. V odstavkih 1 in 2 tega člena je določeno:

„1. Če rezident za daljši čas uveljavlja svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici in če je bila družina že osnovana v prvi državi članici, imajo člani njegove/njene družine, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 4(1) Direktive 2003/86/ES, pravico, da spremljajo rezidenta za daljši čas ali se mu pridružijo.

2. Če [rezident] za daljši čas uveljavlja svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici in če je bila družina že osnovana v prvi državi članici, lahko člani njegove/njene družine, ki niso navedeni v členu 4(1) Direktive 2003/86/ES, dobijo pravico, da spremljajo rezidenta za daljši čas ali se mu pridružijo.“

Direktiva 2003/86

16 V skladu s členom 1 Direktive 2003/86 je njen namen „določiti pogoje za uveljavljanje pravice do združitve družin za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic“.

Italijansko pravo

- 17 Člen 9 zakonske uredbe št. 286 z dne 25. julija 1998, ki vsebuje enotno besedilo določb, ki urejajo priseljevanje in status tujcev (redni dodatek h GURI št. 139, 18. avgust 1998, v nadaljevanju: zakonska uredba št. 286/1998), kakor je bila spremenjena z zakonsko uredbo št. 3 z dne 8. januarja 2007 o uporabi Direktive 2003/109 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (GURI št. 24, 30. januar 2007), v odstavku 1 določa:

„Tujec, ki ima najmanj pet let veljavno dovoljenje za prebivanje, ki dokaže, da ima dohodek, ki ni nižji od letnega zneska socialne pomoči, in, v primeru vloge, ki se nanaša na družinske člane, da ima zadosten dohodek [...] in primerno stanovanje, skladno z minimalnimi pogoji iz [upoštevni določb nacionalnega prava], lahko na policijski upravi zaprosi za izdajo dovoljenja [EU] za prebivanje rezidenta za daljši čas zase in za družinske člane iz člena 29(1).“

- 18 Člen 29(1)(a) zakonske uredbe št. 286/1998 določa:

„Tujec lahko zaprosi za združitev družine za naslednje družinske člane:

(a) zakonca, ki od njega ni pravno razvezan in ki je star vsaj osemnajst let [...]“

- 19 Člen 16 uredbe predsednika republike št. 394 z dne 31. avgusta 1999 o uporabi enotnega besedila določb, ki urejajo priseljevanje in status tujcev, v skladu s členom 1(6) zakonske uredbe št. [286/1998] (redni dodatek h GURI št. 190, 3. november 1999), kakor je bila spremenjena z uredbo predsednika republike št. 334 z dne 18. oktobra 2004 o spremembah in dopolnitvah uredbe št. 394 z dne 31. avgusta 1999 na področju priseljevanja (redni dodatek h GURI št. 17, 10. februar 2005), naslovljen „Vloga za dovoljenje za prebivanje“, v odstavkih od 1 do 4 določa:

„1. Za izdajo dovoljenja za prebivanje iz člena 9 [zakonske uredbe št. 286/1998] mora prosilec zaprositi pisno, na obrazcu, ki je v skladu s tistim, ki je bil odobren z uredbo [ministra za notranje zadeve].

2. V vlogi, ki jo mora predložiti policijski upravi kraja, v katerem tujec prebiva, mora navesti:

(a) popolne osebne podatke;

(b) kraj ali kraje, v katerih je prosilec prebival v Italiji v prejšnjih petih letih;

(c) prebivališče;

(d) vire dohodkov [...]

[...]

4. Ne glede na določbe členov 9(2) in 30(4) enotnega besedila se morajo v primeru vloge za družinske člane na podlagi členov 9(1) in 29(1)(b-a) navedenega enotnega besedila navedbe iz odstavka 2 in dokumenti iz odstavka 3 tega člena nanašati tudi na zakonca in otroke, mlajše od osemnajst let, ki živijo s prosilcem, v zvezi s katerimi je bila prav tako vložena vloga za dovoljenje za prebivanje; poleg tega je treba predložiti dokumente, ki dokazujejo:

(a) status zakonca ali mladoletnega otroka [...]

(b) razpolaganje s stanovanjem [...]

(c) dohodek [...]; upoštevajoč dohodek družinskih članov, ki prebivajo z njim, vendar pa jih ne vzdržuje.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 20 Shamima Tahir, pakistanska državljanica, je 28. februarja 2012 pri Questura di Verona vložila vlogo za izdajo dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas kot žena S. Tahirja, prav tako pakistanskega državljanca. Ta ima takšno dovoljenje za prebivanje.
- 21 Questura di Verona je navedeno vlogo zavrnila, ker S. Tahir, ki je v Italiji prebivala šele od 15. marca 2010 na podlagi vstopnega vizuma zaradi združitve družine z zakoncem, ni izpolnjevala pogoja iz člena 9 zakonske uredbe št. 286/1998, v skladu s katerim mora imeti vsaj pet let veljavno dovoljenje za prebivanje.
- 22 Shamima Tahir je pri Tribunale di Verona predlagala, naj se ta zavrnilna odločba razglasi za nično. Sklicujoč se na italijansko zakonodajo trdi, da je upravičena do dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas, ker je družinski član S. Tahirja, ki že ima status rezidenta za daljši čas v Italiji, in ker ji zato ni treba izpolnjevati navedenega pogoja. Shamima Tahir zlasti trdi, da njeno razlago člena 9 zakonske uredbe št. 286/1998 potrjuje člen 13 Direktive 2003/109. Ta člen 9 naj bi namreč določal ugodnejši ukrep v primerjavi z ukrepom iz Direktive 2003/109, ker naj družinskemu članu imetnika statusa rezidenta za daljši čas ne bi bilo treba izpolnjevati pogoja petletnega zakonitega in neprekinjenega prebivanja v Italiji.
- 23 Questura di Verona trdi, da je pogoj prebivanja, ki je določen v navedenem členu 9, nujen za pridobitev dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas, ker ga določa člen 4(1) Direktive 2003/109 in ker v zadevni ureditvi glede tega ni določeno nikakršno odstopanje.
- 24 Predložitveno sodišče v svoji odločbi navaja, da člen 9(1) zakonske uredbe št. 286/1998 pod nekaterimi pogoji, ki se nanašajo na zadosten dohodek in primerno stanovanje, razširja možnost za izdajo dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas na družinske člane državljanca tretje države, ki je to dovoljenje že pridobil. V ta namen naj bi se pogoj petletnega prebivanja nanašal samo na tega državljanca, in ne na njegove družinske člane. Poleg tega naj bi bila ta razlaga potrjena tudi z nekaterimi odločitvami nacionalnih sodišč. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je ta določba v nasprotju z Direktivo 2003/109, ker naj bi iz te direktive izhajalo, da mora prosilec za izdajo tega dovoljenja dalj časa prebivati v zadevni državi članici.
- 25 V teh okoliščinah je Tribunale di Verona prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člen 7(1) Direktive 2003/109 razlagati tako, da se pogoj o petletnem zakonitem in neprekinjenem prebivanju v državi članici, ki je določen v členu 4(1) Direktive [2003/109] in izpolnitev katerega mora biti dokazana s pisnimi dokazili ob vložitvi vloge za izdajo [dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas], lahko nanaša tudi na subjekt, ki ni tisti, ki je vložil prošnjo, in ki ga nanj veže družinsko razmerje v smislu člena 2(e) Direktive [2003/109]?
  2. Ali je treba člen 13, prvi stavek, Direktive 2003/109 razlagati tako, da to, da se, kar zadeva pogoj za dodelitev statusa rezidenta za daljši čas, za družinske člane – kakor so opredeljeni v členu 2(e) Direktive [2003/109] – osebe, ki je že pridobila status rezidenta za daljši čas, šteje, da so izpolnili petletno zakonito in neprekinjeno prebivanje iz člena 4(1) te direktive, ne glede na trajanje bivanja teh družinskih članov na ozemlju države članice, v kateri se vloži vloga, pomeni ugodnejši pogoj, pod katerim lahko države članice izdajo stalna ali neomejena [dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas]?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 7(1) Direktive 2003/109 razlagati tako, da je družinski član, kot je opredeljen v členu 2(e) te direktive, osebe, ki je že pridobila status rezidenta za daljši čas, lahko izvzet iz pogoja, določenega v členu 4(1) navedene direktive, in sicer da mora državljan tretje države za pridobitev tega statusa pred vložitvijo ustrezne vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivati v zadevni državi članici.
- 27 Glede tega je treba opozoriti, da je Sodišče že razsodilo, da sistem, ki ga vzpostavlja Direktiva 2003/109, jasno določa, da je za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas, podeljenega na podlagi te direktive, treba opraviti poseben postopek in poleg tega izpolnjevati pogoje, določene v poglavju II te direktive (sodba Kamberaj, C-571/10, EU:C:2012:233, točka 66).
- 28 Sodišče je tako navedlo, da člen 4 Direktive 2003/109 določa, da države članice podelijo status rezidenta za daljši čas državljanom tretjih držav, ki so pred predložitvijo ustrezne vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivali na njihovem ozemlju. Člen 5 te direktive kot pogoj za pridobitev tega statusa določa, da državljan tretjih držav, ki zaprosijo za ta status, dokažejo, da imajo zadostne vire in zdravstveno zavarovanje. Nazadnje, člen 7 te direktive natančneje opredeljuje postopkovne zahteve za pridobitev navedenega statusa (sodba Kamberaj, EU:C:2012:233, točka 67).
- 29 Vendar niti iz besedila člena 7 niti iz besedila katere druge določbe Direktive 2003/109 nikakor ni mogoče sklepati, da je družinski član v smislu člena 2(e) te direktive zaradi pridobitve statusa rezidenta za daljši čas, ki je določen v tej direktivi, lahko izvzet iz pogoja petletnega zakonitega in neprekinjenega prebivanja na ozemlju zadevne države članice pred vložitvijo ustrezne vloge.
- 30 Nasprotno, iz člena 4 v povezavi s členom 7 Direktive 2003/109, za razumevanje katerih je upoštevana uvodna izjava 6 te direktive, je razvidno, da je navedeni pogoj prebivanja nujen za podelitev statusa rezidenta za daljši čas.
- 31 Treba je namreč navesti, da, prvič, člen 7 Direktive 2003/109 vsebuje izrecno napotitev na pogoje, ki so naštet v členih 4 in 5 te direktive. Zato mora državljan tretje države vlogi, ki jo vloži pri pristojnih organih države članice, priložiti listinske dokaze, da izpolnjuje te pogoje in torej med drugim pogoj prebivanja. Drugič, v uvodni izjavi 6 navedene direktive je navedeno, da bi morala biti glavni kriterij za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas dolžina prebivanja na ozemlju države članice. V tej uvodni izjavi je pojasnjeno, da bi moralo biti to prebivanje zakonito in nepretrgano, da se dokaže, da je posameznik v deželi zaživel.
- 32 Sodišče je tako že ugotovilo, da zlasti iz uvodnih izjav 4 in 6 Direktive 2003/109 izhaja, da je njen osnovni cilj integracija državljanov tretjih držav, ki dalj časa prebivajo v državah članicah (glej v tem smislu sodbo Singh, C-502/10, EU:C:2012:636, točka 45).
- 33 Sodišče je razsodilo tudi, da, kot izhaja iz člena 4(1) in uvodne izjave 6 Direktive 2003/109, petletno zakonito in neprekinjeno prebivanje dokazuje, da je zadevna oseba v deželi zaživela in v njej dalj časa prebiva (glej v tem smislu sodbo Singh, EU:C:2012:636, točka 46).
- 34 Zato je treba ugotoviti, da je pogoj petletnega zakonitega in neprekinjenega prebivanja na ozemlju zadevne države članice pred vložitvijo ustrezne vloge, ki je določen v členu 4(1) Direktive 2003/109, nujen za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas iz te direktive, tako da lahko državljan tretje države za pridobitev tega statusa vlogo na podlagi člena 7(1) te direktive vloži samo, če sam osebno izpolnjuje ta pogoj.

- 35 V obravnavani zadevi je iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, razvidno, da je tožeča stranka iz postopka v glavni stvari ob vložitvi vloge za dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas na italijanskem ozemlju prebivala manj kot dve leti. Zato se ne zdi, da je ta tožeča stranka izpolnjevala pogoj iz člena 4(1) Direktive 2003/109, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.
- 36 Poleg tega ta direktiva sicer res vsebuje določbe glede pravice do prebivanja družinskih članov, kot so opredeljeni v členu 2(e) navedene direktive. Vendar se te določne nanašajo na poseben položaj družinskih članov državljana tretje države, ki ima status rezidenta za daljši čas v prvi državi članici in ki izvršuje svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici. Tako člen 16 navedene direktive določa pravico in pogoje, pod katerimi lahko ti družinski člani spremljajo tega rezidenta ali se mu pridružijo v tej drugi državi članici.
- 37 Glede na vse zgornje preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 4(1) in 7(1) Direktive 2003/109 razlagati tako, da družinski član, kot je opredeljen v členu 2(e) te direktive, osebe, ki je že pridobila status rezidenta za daljši čas, ne more biti izvzet iz pogoja, določenega v členu 4(1) navedene direktive, in sicer, da mora državljan tretje države za pridobitev tega statusa pred vložitvijo ustrezne vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivati v zadevni državi članici.

Drugo vprašanje

- 38 Predložitveno sodišče želi z drugim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 13 Direktive 2003/109 razlagati tako, da državi članici dovoljuje, da pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki so določeni v tej direktivi, družinskemu članu v smislu člena 2(e) te direktive izda dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas.
- 39 Glede tega je treba najprej ugotoviti, da je možnost te državljanke tretje države, da se ji izda dovoljenje za prebivanje, ne da bi ji bilo treba izpolnjevati pogoj zakonitega in neprekinjenega prebivanja v tej državi članici iz člena 4(1) te direktive, lahko zajeta z možnostjo iz člena 13 navedene Direktive 2003/109, in sicer, da lahko države članice izdajo stalna ali neomejena dovoljenja za prebivanje pod milejšimi pogoji, kot so predpisani s to direktivo.
- 40 Vendar je iz uvodne izjave 17 Direktive 2003/109 razvidno, da usklajenost pogojev za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas med državami članicami pospešuje vzajemno zaupanje. V tem okviru je v tej uvodni izjavi navedeno, da stalna ali neomejena dovoljenja za prebivanje, izdana pod milejšimi pogoji od tistih iz te direktive, ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici.
- 41 Tako velja, da čeprav člen 13 Direktive 2003/109 državam članicam dopušča zgoraj navedeno možnost, gre lahko v skladu z nedvoumnim besedilom drugega stavka te določbe zgolj za „dovoljenja za prebivanje, [ki] ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici, kot je predvideno v Poglavju III te direktive“.
- 42 Kot izhaja zlasti iz besedila člena 2(b) v povezavi s členom 14(1) Direktive 2003/109, dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas načeloma imetniku daje pravico do prebivanja na ozemlju druge države članice, kot je tista, ki mu je podelila status rezidenta za daljši čas, za obdobje nad tremi meseci.
- 43 Zato dovoljenje za prebivanje, ki bi ga v skladu s členom 13 navedene direktive država članica izdala družinskemu članu v smislu člena 2(e) te direktive pod ugodnejšimi pogoji od tistih po pravu Unije, nikakor ne more pomeniti dovoljenja EU za prebivanje rezidenta za daljši čas v smislu navedene direktive.

- 44 Glede na zgornje preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 13 Direktive 2003/109 razlagati tako, da državi članici ne dovoljuje, da pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki so določeni v tej direktivi, družinskemu članu v smislu člena 2(e) te direktive izda dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Člena 4(1) in 7(1) Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011, je treba razlagati tako, da družinski član, kot je opredeljen v členu 2(e) te direktive, osebe, ki je že pridobila status rezidenta za daljši čas, ne more biti izvzet iz pogoja, določenega v členu 4(1) te direktive, in sicer, da mora državljan tretje države za pridobitev tega statusa pred vložitvijo ustrezne vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivati v zadevni državi članici.
2. Člen 13 Direktive 2003/109, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2011/51, je treba razlagati tako, da državi članici ne dovoljuje, da pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki so določeni v tej direktivi, družinskemu članu v smislu člena 2(e) te direktive izda dovoljenje EU za prebivanje rezidenta za daljši čas.

Podpisi